

трѣбваше да бждатъ винаги готови да отблъсватъ непримиримитѣ си врагове.

Постоянно се носѣха слухове единъ отъ другъ по-страшни. Днесъ изгорили нѣкоя кжща, утре откраднали добитѣкъ или пѣкъ хванали нѣкого и му одрали кожата на главата заедно съ коситѣ.

Баща ми бѣше единъ отъ първитѣ преселници въ западната частъ на Северна Америка. Той бѣше енергиченъ, смѣлъ и закаленъ човѣкъ. Много трудъ положи той, много опасности надви, додето да се нареди въ кжщата, въ която живѣхме. Майка ми бѣше сжщо юначна жена, и постоянно се грижеше за безопасността ни. Тя въртѣше оржието не по-зле отъ метлата.

Живѣхме въ малка дървена кжщичка край брѣга на единъ отъ притоцитѣ на рѣка Мисури. Обработвахме нѣколко декара плодородна земя. Имахме голѣми стада отъ крави и овци и нѣколко коня. Живѣяхме, ако не богато, то може да се каже охолно. Баща ми бѣше изкусенъ ловецъ, затова никога не чувствувахъ оскждия — ни въ храна, ни въ кожи за подплата на зимнитѣ ни палта.

Азъ бѣхъ едничѣкъ синъ на родителитѣ си и още отъ малѣкъ свикнахъ да имъ помагамъ въ работата: пасяхъ добитѣка и работѣхъ на по-лека работа. Често отивахъ съ баща си съ лодка за ловъ на риба, а сжщо и на ловъ за дивечъ. Понѣкога прекарвахме по нѣколко дни изъ гората.

Случваше се да търпя заедно съ баща си и гладъ, и жажда, и горещина, и студъ, да спя подъ открито небо, да ме мокри дъждъ. Всичко това закрепваше здравето ми, развиваше силитѣ ми, тѣй, че на 22 години азъ бѣхъ високъ, едъръ и сръченъ почти като голѣмъ мжжъ.